

[Korsgaard.]

muligt for Storbyens Befolkning at bo noget længere borte. Det, jeg bebrejdede Venstre i det specielle Tilfælde, der her er Tale om, er, at man for let gaar med til at binde sig til meget store Millionudgifter. Jeg bebrejder dem det i dette Tilfælde, og jeg bebrejder dem det i al Almindelighed, for saa vidt jeg har evnet at følge Venstres økonomiske Politik, idet jeg aldrig, praktisk talt aldrig, har truffet, f. Eks. i Finansudvalget, paa, at Venstre af økonomiske Grunde er gaaet imod noget.

Til det ærede Medlem Hr. Kyed har jeg med Hensyn til de 15 Mill. Kr.'s Underskud paa Stykgods kun den Bemærkning at gøre, at jeg naturligvis maatte anse det for at være et stort Underskud, hvis der virkelig var dette Underskud. Men det er Begrebet Underskud i Forbindelse med Stykgodset, jeg ikke kan anerkende, for naar Underskuddet bliver større, naar man tager Stykgodset bort, kan jeg ikke begribe, at man forretningsmæssigt kan sige, at Stykgodset giver Underskud.

Til den højtærede Minister har jeg kun et Par Bemærkninger. For det første ønsker jeg ham naturligvis Lykke paa Rejsen, som Forfatteren Knut Hamsun siger, med Hensyn til det, han haaber at kunne faa gennemført. Jeg skal være den første til at raabe Hurra, hvis han virkelig blot tilnærmelsesvis naar det. Jeg skal være den første til at glæde mig, om der virkelig skulde være Penge af Betydning i det Forslag, som Ministeren venter at bringe til Udførelse. Jeg finder naturligvis ogsaa, at det kan være udmærket, at man sender yngre og dygtige Mænd ud i den store Verden for at se, om de paa Jernbaneteknikkens Omraade kan lære noget, der kan komme deres egen Virksomhed til gode. Et er nu at sende dem ud, et andet er, hvad de kan lære derved, men det tredie og maaske vanskeligste er, hvad de faar Lov til at anvende, naar de kommer hjem. Og i den Henseende haaber jeg, at de virkelig maa kunne begrunde de Foranstaltninger, de vil have gennemført, paa en saadan Maade, at de kan overvinde de Vanskeligheder, der kan møde dem paa deres Vej senere. Og endelig vil jeg gerne sige, at selv om jeg finder, det kan være udmærket at sende saadanne Mænd ud, synes jeg lige godt, at Statsbanernes Økonomi er paa et saadant Punkt, at det dog var et Forsøg værd at faa en Mand med Erfaringer paa dette Omraade udefra til at se paa de danske Forhold.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Fris-Skotte): Jeg har kun en Bemærkning til et enkelt Punkt i de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Kyed nu sidst fremkom med. Det ærede Medlem sagde, at Takstnedsættelsen af 1927 var et Led i Venstres Planer om at faa Landets Priser tilpasset efter Kronens stigende Værdi. Det er vist ogsaa rigtigt. Men det er en politisk Betragtning, det er ikke en forretningsmæssig Betragtning. Jeg har jo ogsaa hørt paa Rigsdagen, at Takstnedsættelsen maatte opfattes som en Haandsrækning til Stimuleringen af Erhvervslivet, og jeg skal i og for sig ikke gøre Indvending mod saadanne Udtalelser. Jeg skal ikke bestride, at det kan være en Statsopgave at holde et Erhverv oppe eller bringe Priserne ned, det gjorde vi som bekendt i stor Udstrækning under og lige efter Krigen. Men jeg troede egentlig, at Venstre for sit Vedkommende var kommet bort fra det formaalstjenlige deri. Men i hvert Fald kan man ikke — og her er vi ved det springende Punkt — samtidig betragte Statsbanerne som en Forretning, som man kræver saa vidt muligt skal forrente sig, og saa bruge dens Takster og dermed dens Indtægter til at prisregulere med eller til at støtte Erhvervslivet med. Enten det ene eller det andet: Man kan mene, at Statsbanerne har den ene Opgave eller den anden, men begge Dele er ugørligt. Jeg har ikke bestridt, at der var en vis Plan i Venstres Takstnedsættelse, men jeg har hævdet, at den skete Regulering var til Skade for Banerne forretningsmæssigt set, og at den i Virkeligheden suspenderede det Forretningsprincip, som Rigsdagen 2 Aar i Forvejen havde samlet sig i skøn Enighed om.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Ændringsforslagene Nr. 2—7

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 8

vedtoges med 64 Stemmer mod 52.

Ændringsforslagene Nr. 9—11

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 12

vedtoges med 104 Stemmer mod 17.